

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6078/2024
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Бисерка Крпић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Тибор Гере, адвокат из ..., ради поништаја уговора о зајму, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда Суботици Гж 1288/23 од 27.11.2023. године, у седници одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда Суботици Гж 1288/23 од 27.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда Суботици Гж 1288/23 од 27.11.2023. године.

Образложење

Решењем Вишег суда Суботици Гж 1288/23 од 27.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђено решење Основног суда у Сенти П 99/23 од 20.07.2023. године, којим је одбијен предлог тужилаца за враћање у пређашње стање од 13.06.2023. године, допуњен са два поднеска од 19.06.2023. године. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужилаца и потврђено решење Основног суда у Сенти П 99/23 од 05.06.2023. године, којим је утврђено да је тужба повучена и тужиоци обавезани да туженом надокнаде парничне трошкове од 148.082,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиоци су, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и став 2. тачке 1, 5, 8, 9. и 12. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Посебна ревизија је по наведеној законској одредби резервисана за питања правилне примене материјалног права. Изјављеном ревизијом побија се другостепено решење којим су потврђена решења првостепеног суда. Прво је решење о повлачењу тужбе од 05.06.2023. године, донето на основу члана 311. став 2. ЗПП, као последица пропуштања тужиоца да приступи на рочиште на које је био уредно позван. Друго је решење којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање због пропушеног рочишта од 20.07.2023. године, донето на основу чланова 109. став 1. и 113. став 3. ЗПП, због тога што разлози изостанка са рочишта нису оправдани. Правноснажно решење побија се једино због битне повреде одредаба парничног поступка, која није предвиђена као законски разлог због кога се може дозволити одлучивање о ревизији као о посебној, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији као редовној по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбама члана 420. ставова 1. и 2. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а да ревизија није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Решење којим је утврђено да је тужба повучена је решење којим је поступак правноснажно окончан. Тужба је поднета 02.10.2019. године, постављеним захтевом тражи се поништај уговора и анекса уговора о зајму, вредност предмета спора је 1.175.100,00 динара и не прелази законом предвиђени цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Побијано решење којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање није решење којим се поступак правноснажно окончава.

Произилази да ревизија против побијаног решења није дозвољена, па је одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**